

Wat is een frequentietabel? Sommige grafieken in een onderzoeksrapport tonen je de optelsom van de antwoorden op een bepaalde vraag. Het is wel veel werk (computerwerk), maar niet zo moeilijk om zo de *frequentie* van een bepaald antwoord te laten zien. Je doet aan een beschrijvende analyse.

Waar onderzoekers een dikkere kluif aan hebben, is *verklarende* analyse. Daarvoor worden antwoorden op verschillende vragen naast elkaar gelegd: hoeveel van de jongeren *die medicatie zonder voorschrift gebruiken* antwoorden *ik denk dat mijn ouders dat niet zo erg vinden* bijvoorbeeld. De onderzoeker *kruist* de tabellen. Het berekenen zelf kan hij wel door de computer laten doen, maar *wat* berekenen: daarvoor moet hij zoeken naar bijvoorbeeld eigenaardigheden of naar bruikbaarheid. En voor een actie-onderzoek moeten we hiervoor telkens weer gaan overleggen met de opdrachtgever.

Wat is samenhang?

Als de onderzoeker goed onderzoekt, leidt hij samenhangen af uit de gegeven antwoorden. Zo kan hij bijvoorbeeld vinden dat wie *de laatste maand verschillende keren dronken is geweest* ook *vaak probleemgedrag op school vertoont*. Veel lezers van een onderzoeksrapport proberen daar meteen een oorzaak-gevolg verband op te plakken. Of het één de oorzaak of juist het gevolg is van het ander, kun je echter niet uit het onderzoek zelf halen. De onderzoeker kan alleen zeggen dat het samenhangt. In zijn onderzoeksmethode gaat Geert Lombaert zo precies tewerk dat hij ook de sterkte van de samenhang kan aanduiden. Zo kunnen we in die *verklarende analyse* bewijzen wat een beschermende factor is die ervoor zorgt dat je minder kans maakt om bepaald gedrag te vertonen. En omgekeerd, welke risicofactor die kans juist vergroot.